

det er ikke urimeligt at tænke sig, at noget lignende med Fordel kunde praktiseres her. Jeg opfattede — ligesom min ærede Kollega — det ærede Medlems Udtalelser, som om han mente, at der kunde spares henved 4 Mill. Kr. Men det forekommer mig ikke muligt, at man skulde kunne spare et saa stort Beløb. Jeg har den allerstørste Respekt for det ærede Medlems Sagkundskab, der jo ogsaa er underbygget af det Forhold, at det ærede Medlem tidligere har været Trafikminister. Men jeg tror ikke, at det ærede Medlem skal kunne paavise mig, hvor der kunde skabes Besparelser til et Beløb af ca. 4 Mill. Kr., som ikke helt eller delvis vilde blive opslugte af Krav, som trænge paa, og som det i Tidens Løb ikke vil være muligt at holde tilbage. Jeg tror det saa meget mindre, som det ærede Medlem, der ogsaa var inde paa at omtale Finanslovkommissionen, udtalte, at saa vidt han vidste, mente denne neppe at kunne komme til Besparelser stort ud over 1 Mill. Kr., altsaa paa hele det samlede Statsbudget. Men lader dette sig ikke gøre der, vil det dog ganske sikkert være meget vanskeligere at komme til en Besparelse af 4 Mill. Kr. paa dette enkelte Budget. Jeg skal sige til det ærede Medlem i Henhold til den Appel, han rettede til mig om Sparsommelighed, at hvad Fremtiden end maatte bringe i Retning af at nedsætte en saadan Kommission til Undersøgelse af Besparelser paa Statsbanedriften, vil selvfølgelig min Opmærksomhed og mine Bestræbelser være rettede imod at hindre Udgifter, som ikke ere strengt nødvendige, og indvinde Besparelser paa alle de Steder, hvor jeg mener det er forsvarligt og fornuftigt. Men det ærede Medlem maa ikke tro, at alle Krav kunne holdes tilbage, selv om man sparer baade her og der. Der er Krav, som trænge sig paa, som ere berettigede og derfor maa løses. Det vil koste Penge og derfor opluge en Del af de Besparelser, man ellers kunde træffe. Derfor er det nødvendigt at forhøje Jernbanemøderne gennem en Takstforhøjelse, og det er mit Haab, at det ærede Medlem, naar denne Sag i en nær Fremtid foreligger for dette høje Ting, vil støtte mig ved Gennemførelsen deraf, saa at vi derved kunne skabe et noget bedre Driftsresultat for Statsbanerne, foruden de Besparelser, som det er mit Haab, at man ogsaa maatte kunne træffe. Men selv om det skulde lykkes at indvinde betydelige Besparelser og at gennemføre Takstloven, nærer jeg

ingen Frygt for, at vi skulle komme op over den Rente af Anlægskapitalen, som det ærede Medlem forudsatte, at man maatte have, og som det ærede Medlem krævede, nemlig 3 pCt. Jeg tror, at selv om man gennemfører Takstloven, og selv om man kan indvinde betydelige Besparelser, vil det ikke lykkes os at naa op over den Rente af 3 pCt. Derfor nærer jeg ogsaa det allerbedste Haab om, at det ærede Medlem vil støtte mine Bestræbelser om at gennemføre en Takstforhøjelse, som kan bidrage til at skaffe en Rente dog op imod, hvad det ærede Medlem ønskede i saa Henseende.

Rottbøll: Jeg vil kun til den ærede Trafikminister sige, at naar han til mig henvendte Ordet angaaende mit Forslag om at udskyde Jernbanelovens Gennemførelse, og sagde, at det vilde tage lang Tid at gennemføre noget saadant, tror jeg ikke, den højtærede Minister har Ret i det. Min Henstilling gik ikke ud paa at forandre Jernbaneloven, men kun at udskyde dens Gennemførelse i nogle Aar af Hensyn til den finansielle Situation. Det vilde være et meget kort Lovforslag at gennemføre. Om det kan gennemføres, er noget andet, men der behøves ikke lang Diskussion om den Sag.

Maa jeg i Anledning af en Bemærkning af den højtærede Trafikminister gøre et Spørgsmaal, der angaar Lokomotivbygningen. Jeg ved, at der angaaende det har været ført en lang Diskussion i Folketinget, og der har været Tale om at sætte en Anmærkning paa Finansloven, hvorefter nogle ganske faa Lokomotiver skulde prøvebygges her i Landet. Dette Forslag har min Sympati, men nu ser jeg til min højeste Forbavselse, at saa snart Folketingets Finansudvalg har vedtaget, at der ikke skal ske saadanne Prøvebygninger, bestiller man fra Administrationens Side Lokomotiverne i Udlandet samme Dag, som Folketingets Finansudvalg har vedtaget dette. Man tager altsaa ikke mindste Hensyn til, hvad dette høje Ting muligvis kunde bestemme i den Retning. Jeg skal gøre den højtærede Trafikminister opmærksom paa, at der i dette høje Ting, indenfor dets Flertal, har været en meget stærk Stemning for at indføre en Anmærkning paa Finansloven af samme Art som foreslaaet i Folketinget. Hvis noget saadant sker, vil jeg gerne spørge den højtærede Trafikminister, hvorledes er saa Stillingen overfor Udlandet?